

<p>24 ΙΟΥΝΙΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια. Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν, πρῶην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν, ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φῶτος Πρόδρομος, πρεσβέων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύουσα μητρικά, ὁ λύχνος τοῦ φῶτος προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων</p>		<p>24 ΙΟΥΝΙΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια. Ἀφοῦ γεννήθηκε ὁ Ἰωάννης λύνει τὴ σιωπὴ τοῦ Ζαχαρία· Διότι βέβαια δὲν ἔπρεπε νὰ σιωπᾷ ὁ πατέρας ἐφ' ὅσον γεννήθηκε ἡ φωνή· ἀλλά, ὅπως προηγουμένως ἔδεσε τὴ γλῶσσα (τοῦ Ζαχαρία) ἐπειδὴ δὲν ἔγινε πιστευτὴ (ἡ ὑπόσχεση γι' αὐτήν), μόλις φανερώθηκε (ἡ φωνή, ὁ Πρόδρομος), ἔπρεπε νὰ δώσει στὸν πατέρα τὴν ἐλευθερίαν· στὸν ὁποῖο καὶ ἔφερε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα, καὶ ἔγινε φωνὴ τοῦ Λόγου καὶ Πρόδρομος τοῦ Φῶτος πρεσβεύοντας γιὰ τίς ψυχές μας.</p> <p>Σήμερα ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου ἐλευθερώνει τὴν πατρικὴ φωνή, πού ἐμποδιζόταν ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας, καὶ δηλώνει τὴν πολυτεκνία τῆς Ἐκκλησίας λύνοντας τὰ δεσμὰ τῆς στειρότητας τῆς μητέρας (τῆς Ἐλισάβετ)· προβάλλει τὸ λυχνάρι τοῦ Φῶτος· ἡ αὐγὴ τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἀναγγέλει τὸν ἐρχομὸ του γιὰ τὴν ἀνάπλαση ὅλων καὶ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο, νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ Παρθένο ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὡς Ἄγγελος (ἀγγελιοφόρος) προέρχε-</p>
---	--	---

προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις, ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθῶν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγηρται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος· τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν Ἄϊδη εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστροῦ ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρός, ὀρῶν τὴν Βασιλίδα ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα.

ταὶ ἀπὸ πόνους τοκετοῦ στείρας ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ γυναικὲς καὶ ἀνώτερος ἀπὸ Προφήτη, διότι ἔπρεπε γιὰ θεϊκά πράγματα, νὰ εἶναι παράδοξες οἱ ἀρχές· δηλαδή ἡ γονιμότητα (τῆς Ἐλισάβετ) παρὰ τὴν ἡλικία της, καὶ ἡ σύλληψη (τοῦ Χριστοῦ) χωρὶς μεσολάβηση ἀνδρός· ἐσύ πού πραγματοποιεῖς θαύματα γιὰ τὴ σωτηρία μας, δόξα σ' ἐσένα.

Ἐμφανίσθηκε σήμερα ὁ μέγας Πρόδρομος προερχόμενος ἀπὸ τὰ ἄγωνα σπλάχνα τῆς Ἐλισάβετ, ὁ Προφήτης ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς Προφῆτες, σάν τὸν ὅποιο ἄλλος οὔτε ὑπάρχει οὔτε παρουσιάσθηκε ποτέ· διότι τὸν Πρόδρομο, τὸ λυχνάρι, ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρο Φῶς, καὶ τὴ φωνὴ ὁ Λόγος, καὶ τὸ συνοδὸ τοῦ νυμφίου ὁ νυμφίος, ὁ ὁποῖος Πρόδρομος προετοιμάζει γιὰ τὸν Κύριο λαὸ ἐκλεκτό, καὶ τὸν καθαρίζει προηγουμένως μὲ τὸ νερό, γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὁ βλαστός τοῦ Ζαχαρία, τὸ ὠραιότατο πλάσμα τῆς ἐρήμου, ὁ κήρυκας τῆς μετανοίας, ἡ κάθαρση (ἡ ἀπαλλαγὴ) ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα, αὐτὸς πού ἀνήγγειλε στὸν ἄδη τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ πρεσβεύει γιὰ τίς ψυχές μας.

Ἀναδείχθηκες Προφήτης καὶ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννη, ἤδη ἀπὸ τὴν κοιλιὰ, σκιρτῶντας καὶ ἀγαλλόμενος μέσα στὰ σπλάχνα τῆς μητέρας σου, βλέποντας τὴ Βασίλισσα (τὴ Θεοτόκο), νὰ ἔρχεται στὴ δούλη (τὴν Ἐλισάβετ) φέροντας αὐτὸν ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει χρόνο, καὶ γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα χωρὶς Μητέρα, πρὸς ἐσένα πού ἀνέτειλες ἀπὸ τὴ στείρα καὶ τὸν

Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεῖς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν, ὁ λέγων· πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νεκρωθῶνται, ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὄρα τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν, καὶ σιωπῆς λυθεῖς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει. Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὴ Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στειρίας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα...

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου ὡς ἀστὴρ φαεινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου τὴν λύτρωσιν

γέροντα (Ζαχαρία) ἔπειτα ἀπὸ ὑπόσχεση. Αὐτὸν ἰκέτευε, νὰ ἐλεηθῶν οἱ ψυχές μας.

Ὁ παράδοξο θαῦμα! Αὐτὸς πού δὲν πείσθηκε στό λόγο τοῦ Ἀγγέλου πού ἔλεγε, ὅτι θά συλλάβει ἡ Ἐλισάβετ καὶ θά γεννήσει υἱόν· αὐτὸς πού ἔλεγε, πῶς αὕτη θά γεννήσει; διότι κι ἐγὼ ἔχω προχωρήσει στήν ἡλικία, καὶ ἐκείνης τὰ μέλη ἔχουν νεκρωθεῖ· αὐτὸς πού καταδικάσθηκε, νὰ σιωπᾷ ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας του, σήμερα βλέπει νὰ γεννᾶται αὐτό πού τοῦ εἶχαν ὑποσχεθεῖ, καὶ ἀφοῦ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὴ σιωπὴ, εἰσάγει χαρὰ λέγοντας. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι μᾶς ἐπισκέφθηκε καὶ ἔφερε λύτρωση στό λαό του, αὐτὸς πού προσφέρει στὸν κόσμο τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη ἔνδοξε καὶ οἰκουμενικὴ Ἀπόστολε, τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα τοῦ Γαβριὴλ καὶ τὸ βλαστάρι τῆς στειρίας, καὶ τὸ καλλίτερο πλάσμα τῆς ἐρήμου, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, νὰ ἐλεηθῶν οἱ ψυχές μας.

Δόξα ...

Σήμερα τὸ λυχνάρι τοῦ Φωτὸς ὡς ἀστὴρ φωτεινὸ προετοιμάζει τὴν ὁδὸ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Σήμερα ὁ Ζαχαρίας, ἀφοῦ ἐξήσκησε τὴ σιωπὴ, ἐπειδὴ τὸν πρόσταξε ὁ Ἄγγελος, ἐκφράζει μὲ τὴ γλῶσσα μεγαλειώδη πράγματα· διότι ἔτσι ἔπρεπε, ὁ πατέρας τῆς φωνῆς νὰ μὴ κρατᾷ σιωπὴ, ἀφοῦ παρουσιάσθηκε (ἡ φωνή), πού προῆλθε ἀπὸ κοιλία στειρίας, καὶ φέρνει μὲ πολὺ θάρρος τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα γιὰ τὴ λύτρωση ὁλοκλήρου

<p>εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Καὶ νῦν...</p> <p>Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἦσπασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σῶσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον; Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.</p> <p>Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11). Αναγνώσματα. Γένεσις. (ΙΖ'. 15-19, ΙΗ', 11-14, ΚΑ'. 1-8). Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον, καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων. Εἰ τῷ ἑκατονταετῆϊ γεννήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Ναί, ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ</p>		<p>τοῦ κόσμου. Καὶ νῦν...</p> <p>Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομο τῆς χάριτος, καὶ ἡ Παρθένος τὸν Κύριο τῆς δόξας. Ἀσπασθηκαν (χαιρετήθηκαν, φιλήθηκαν) μεταξύ τους οἱ μητέρες καὶ τὸ βρέφος κινήθηκε χαρούμενα· διότι ἀπὸ μέσα ὁ δοῦλος ὑμνοῦσε τὸν Κύριο. Γεμάτη θαυμασμό ἡ μητέρα τοῦ Προδρόμου ἄρχισε νὰ φωνάζει ἀπὸ ποῦ μοῦ ἔγινε αὐτό, ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μου σ' ἐμένα; γιὰ νὰ σώσῃ τὸ λαὸ τὸν ἀπελπισμένο; Ἐσύ ποῦ ἔχεις τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σ' ἐσένα.</p> <p>Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11). Αναγνώσματα. Γένεση. (ΙΖ'. 15-19, ΙΗ', 11-14, ΚΑ'. 1-8). Εἶπε ὁ Κύριος ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ. Ἡ Σάρα ἡ γυναῖκα σου, δὲν θὰ ὀνομάζεται Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα θὰ εἶναι τὸ ὄνομά της. Καὶ θὰ τὴν εὐλογήσω, καὶ θὰ σοῦ δώσω ἀπ' αὐτὴν τέκνο· καὶ θὰ τὸ εὐλογήσω, καὶ θὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἔθνη, καὶ θὰ προέλθουν ἀπ' αὐτό βασιλεῖς λαῶν. Καὶ ἔπεσε ὁ Ἀβραάμ μέ τὸ πρόσωπο στὴ γῆ, καὶ χάρηκε, καὶ εἶπε ἀπὸ μέσα του. Λοιπὸν θὰ ἀποκτήσω υἱὸ σὲ ἡλικία ἑκατὸ χρόνων; καὶ ἡ Σάρρα θὰ γεννήσῃ σὲ ἡλικία ἐνενήντα ἐτῶν; Καὶ εἶπε ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ. Ναί· νά, ἡ Σάρρα ἡ γυναῖκα σου θὰ σοῦ γεννήσῃ υἱὸ καὶ θὰ τὸν ὀνομάσεις Ἰσαάκ· καὶ θὰ συνάψω συνθήκη μαζί του, γιὰ νὰ εἶναι συμφωνία αἰώνια. Καὶ ὁ Ἀβραάμ καὶ ἡ Σάρρα ἦταν ἡλικιωμένοι σὲ προχωρημένη ἡλικία. Καὶ γέλασε ἡ Σάρρα μέσα της</p>
--	--	---

Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν, ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Τὶ ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἄρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα· μὴ ἀδυνατήση παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε, καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατόν, ἠνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἂν ἀκούση συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε. Τὶς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μου; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἣ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν. (ΙΓ'. 2-18).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. Ἴδου σὺ στεῖρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ, καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγης

λέγοντας· ἕως τώρα δὲν μοῦ ἔγινε αὐτό, ἐξ ἄλλου ὁ σύζυγός μου εἶναι γέροντας. Καὶ εἶπε ὁ Κύριος ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ. Γιατί γέλασε ἡ Σάρρα μέσα της λέγοντας, ἄραγε ἀληθινὰ θὰ γεννήσω; γιατί ἔχω γηράσει· μήπως ὑπάρχει τίποτε ἀδύνατο γιὰ τὸ Θεό; Καὶ ἐπισκέφθηκε ὁ Θεός (μέ τῆ χάρη του) τὴ Σάρρα, ὅπως εἶπε· καὶ συνέλαβε καὶ γέννησε γιὰ τὸν Ἀβραάμ υἱὸ στὰ γητρατεῖα, κατὰ τὸν καιρὸ, ὅπως εἶπε σ' αὐτὸν ὁ Κύριος. Τὸν ὑπέβαλε λοιπὸν σὲ περιτομὴ κατὰ τὴν ὀγδῷ ἡμέρᾳ, ὅπως τοῦ ἔδωσε ἐντολὴ ὁ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἦταν ἑκατὸ ἐτῶν, ὅταν γεννήθηκε σ' αὐτὸν ὁ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς του. Καὶ εἶπε ἡ Σάρρα· Μοῦ ἔδωσε χαρὰ καὶ γέλοιο ὁ Κύριος· Διότι ὅποιος καὶ ἂν τὸ ἀκοῦσει, θὰ μὲ συγχαρεῖ. Καὶ εἶπε: Ποιὸς θὰ ἀναγγελεῖ στὸν Ἀβραάμ, ὅτι ἡ Σάρρα θηλάζει παιδί, διότι γέννησα υἱὸ στὰ γηρατεῖά μου; Καὶ μεγάλωσε τὸ παιδί, καὶ ἔκοψε τὸ θηλασμό (ἀπογαλακτίσθηκε)· καὶ ὁ Ἀβραάμ ἔκανε μεγάλη γιορτὴ καὶ δεξίωση, κατὰ τὴν ἡμέρα πού ἀπογαλακτίσθηκε ὁ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς του.

Βιβλίον τῶν Κριτῶν. (ΙΓ'. 2-18).

Κατὰ τίς ἡμέρες ἐκείνες ζοῦσε κάποιος ἄνθρωπος ἀπὸ τῆ φυλῆ τοῦ Δάν, καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν Μανωέ· καὶ ἡ γυναῖκα του ἦταν στεῖρα καὶ δὲν γεννοῦσε. Καὶ ἐφανίσθη Ἄγγελος Κυρίου στὴ γυναῖκα καὶ τῆς εἶπε. Νά, ἐσύ εἶσαι στεῖρα καὶ δὲν γέννησες, ἀλλὰ θὰ συλλάβεις υἱό. Καὶ λοιπὸν ἀπὸ τώρα φυλάξου, καὶ μὴν πιεῖς κρασί καὶ σίκερα (μεθυστικό ποτό), καὶ νὰ μὴ φᾶς

πάν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἴόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστροῦς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνή, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανῆς σφόδρα, καὶ εἶπεν· Ἴδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἴόν, καὶ νῦν φύλαξαι, καὶ μὴ πῆς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου. Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου. Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητεία Ἡσαΐου. (Μ'. 1-4, 9, ΜΑ'. 17-18,

τίποτε ἀκάθαρτο. Διότι νά, ἐσύ θά συλλάβεις στήν κοιλιά σου, καὶ θά γεννήσεις υἱό, καὶ ψαλλίδι δέν θά ἀνεβεῖ στό κεφάλι του (γιά κούρεμα), διότι τό παιδί θά εἶναι ἀφιερωμένο στό Θεό ἀπό τήν κοιλιά. Καί ἦλθε ἡ γυναῖκα, καὶ εἶπε στόν ἄνδρα της λέγοντας. Ἐνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε σ' ἐμένα, καί ἡ ἐμφάνισή του ἦταν ὡς ἐμφάνιση Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, πολύ λαμπρή· καί εἶπε: Νά, ἐσύ θά συλλάβεις στήν κοιλιά σου, καί θά γεννήσεις υἱό, καί ἀπό τώρα νά φυλάγεσαι, καί νά μήν πιεῖς κρασί καί σίκερα, καί νά μή φᾶς τίποτε ἀκάθαρτο, διότι τό παιδί θά εἶναι ἀφιερωμένο στό Θεό ἀπό τήν κοιλιά μέχρι τήν ἡμέρα τοῦ θανάτου του. Καί πρесеυχήθηκε ὁ Μανωέ πρὸς τόν Κύριο καί εἶπε· Σέ παρακαλῶ, Κύριε, ἄς ἔλθει πάλι σ' ἐμᾶς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πού ἔστειλες, καί ἄς μᾶς καθοδηγήσει τί νά κάνουμε γιά τό παιδί πού θά γεννηθεῖ. Καί παρουσιάσθηκε ὁ Ἄγγελος στό Μανωέ καί εἶπε· Ἀπό ὅλα ὅσα εἶπα στή γυναῖκα σου, ἄς φυλαχθεῖ. Δέν θά φάγει τίποτε πού προέρχεται ἀπό ἀμπέλι, καί νά μή πιεῖ κρασί καί σίκερα. Καί εἶπε ὁ Μανωέ στόν Ἄγγελο τοῦ Κυρίου. Ποιό εἶναι τό ὄνομά σου, ὥστε ὅταν πραγματοποιηθοῦν τά λόγια σου, νά σέ τιμήσουμε; Καί εἶπε σ' αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου. Γιατί ρωτᾷς τό ὄνομά μου; τό ὄνομά μου εἶναι θαυμαστό (καί ἀνέκφραστο). Καί δέν ἐμφανίσθηκε πλέον ὁ Ἄγγελος στό Μανωέ καί στή γυναῖκα του. (Ἦταν ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ. Τό ὄνομά του εἶναι σύνθετο ἀπό τίς λέξεις: Μί-κά-ἔλ=Τίς ὡς ὁ Θεός; Καί σημαίνει; Ποιός εἶναι ὅπως ὁ Θεός);

Προφητεία Ἡσαΐα. (Μ'. 1-4, 9, ΜΑ'. 17-18, ΜΕ'. 8,

ΜΕ'. 8, ΜΗ'. 20-21, ΝΔ'. 1).

Τάδε λέγει Κύριος. Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψωσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ, ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ μέσῳ πεδίων πηγὰς, ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδροαγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην, ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο

ΜΗ'. 20-21, ΝΔ'. 1).

Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος. Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τὸ λαό μου, λέγει ὁ Θεός· Ἱερεῖς μιλήσατε εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἱερουσαλήμ· παρηγορήσατε τὴν, διότι ὀλοκληρώθηκε ἡ ταπεινώσις τῆς· διότι συγχωρήθηκε ἡ ἁμαρτία τῆς, διότι δέχθηκε ἀρκετὴ τιμωρία ἀπὸ τοῦ χέρι τοῦ Θεοῦ γιὰ τὰ ἁμαρτήματά τῆς. Θὰ ἀκουσθεῖ φωνὴ κάποιου, πού θὰ φωνάζει εἰς τὴν ἔρημον. Ἐτοιμάσατε τὸ δρόμο τοῦ Κυρίου, κάντε ἴσιους τοὺς δρόμους πού θὰ περάσει. Κάθε χαράδρα θὰ σκεπασθεῖ, καὶ κάθε ψηλὸ ὄρος καὶ χαμηλὸ βουνὸ θὰ ἰσοπεδωθεῖ· καὶ θὰ γίνουν ἴσια τὰ ὄφιοειδῆ (τὰ στραβά), καὶ οἱ ἀνώμαλοι δρόμοι θὰ γίνουν ὀμαλοί· καὶ θὰ δεῖ κάθε ἄνθρωπος τὴ σωτηρία πού προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό. Ἀνέβα ἐπάνω σὲ ψηλὸ ὄρος, ἐσύ πού κηρύττετε εὐχάριστες εἰδήσεις γιὰ τὴ Σιών· ὑψωσε μὲ δύναμη τὴ φωνή σου, ἐσύ ὁ καλὸς ἀγγελιοφόρος τῆς Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε τίς φωνές σας, μὴ φοβᾶσθε. Ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ Θεός, ἐγὼ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ θὰ τοὺς ἀκούσω καὶ δὲν θὰ τοὺς ἐγκαταλείψω. Ἀλλὰ θὰ κάνω νὰ ἀναβλύσουν ποταμοὶ ἐπάνω εἰς τὰ βουνά, καὶ μέσα εἰς τὰς πεδιάδες πηγές· Θὰ μεταβάλω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη (λίμνες) καὶ τὴν διψασμένην γῆν εἰς ῥεῦματα μὲ ἄφθονα νερά. Ἄς εὐφρανθεῖ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ πάνω, καὶ ἄς βρέξουν τὰ σύννεφα δικαιοσύνη· ἄς ἀνατείλει ἡ γῆ, καὶ ἄς βλαστήσει ἔλεος, καὶ ἄς ἀνατείλει συγχρόνως δικαιοσύνη. Ἀναγγείλατε (βγάλετε) φωνὴ χαρμόσυνη μέχρι τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἄς ἀκουσθοῦν αὐτά. Λέτε: ὅτι ὁ Κύριος ἔσωσε τὸ δούλο του τὸν Ἰακώβ. Καὶ ἂν διψᾶσιν ἐν τῇ ἔρημῳ, θὰ ἀναβλύσει γι' αὐτούς νερό ἀπὸ

Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἐκτενής....Κεφαλοκλισία.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στεῖρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στεῖρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μητρός, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

τὴν πέτρα. Εὐφραίνου στεῖρα πού δέν ἐγεννοῦσες (ἢ Ἐκκλησία), φώναξε δυνατὰ καὶ κραύγασε, ἐσύ πού δέν πόνους τοκετοῦ· διότι εἶναι πιο̄ πολλά τὰ δικά σου παδιά πού ἦσαν ἐρημη παρά αὐτῆς πού εἶχε τὸν ἄνδρα τῆς (τῆς Ἐβραϊκῆς συναγωγῆς).

Ἐκτενής....Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τὸν Προφήτη πού κατάγεται ἀπὸ Προφήτη καὶ τὸ βλαστάρι τῆς στεῖρας, τὸν ἀνώτερο ἀπὸ ὅλους πού γεννήθηκαν ἀπὸ γυναῖκες, τὸν πολίτη τῆς ἐρήμου, τὸν Ἰωάννη τὸν ἔνδοξο, ἃς τὸν ἐγκωμιάσουμε μὲ ψαλμούς καὶ ὕμνους καὶ ἄσματα πνευματικά, φωνάζοντας πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὴ καὶ Πρόδρομο τοῦ Σωτῆρα, ἐπειδὴ ἔχεις θάρρος, κατὰ τὴ σεπτὴ σου γέννηση παρακάλεσε τὸν Χριστό, νὰ δωρηθεῖ εἰρήνη στὸν κόσμο καὶ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦλθε ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ κήρυκας τοῦ ἡλίου, πού γεννήθηκε σήμερα ἀπὸ ἄγωνα στεῖρα κατόπιν ὑποσχέσεως, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ εὐφραίνεσθε. Ἦλθε νὰ ἐτοιμάσει γιὰ μᾶς τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας· αὐτόν τὸ Λόγο τὸν προσκύνησε μὲ σκιρτήματα, ἐνῶ βρισκόταν στὰ σπλάχνα τῆς Μητέρας του, τὸν Ἀμνὸ πού σηκώνει τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, καὶ δίνει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

<p>Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.</p> <p>Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανώς· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Ἡσαΐου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηρῆσι Ἰωάννου πεπλήρωται. Ἴδου γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμών, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγενεῖαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοί, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρὸς βεβῆναι ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Καὶ νῦν...</p> <p>Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην. Τὶ παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην, σὺ τόν</p>		<p>Κι ἐσύ παιδί μου, θά ὀνομασθεῖς Προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θά προηγηθεῖς πρὶν ἀπὸ τόν Κύριο, γιά νά ἐτοιμάσεις τούς δρόμους του.</p> <p>Αὐτός πού ἁγιάσθηκε ἀπό τὴν κοιλία τῆς μητέρας του, καὶ δέχθηκε τὴν πληρότητα τῆς προφητείας, σήμερα γεννήθηκε ἀπὸ στείρα κηρύττοντας τόν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου περίτρανα· μετανοεῖτε, διότι πλησίασε ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα ἐκπληρώθηκε σήμερα κατὰ τὴ γέννηση τοῦ ἀνώτερου ἀπὸ τούς Προφήτες. Διότι λέγει, νά, θά στείλω τόν ἀγγελιοφόρο μου μπροστά ἀπὸ σένα, ὁ ὁποῖος θά ἐτοιμάσει τὸ δρόμο σου. Αὐτός λοιπὸν ὁ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Βασιλιᾶ, ἀφοῦ προηγήθηκε, πράγματι, ἔκανε ἴσιους τούς δρόμους τοῦ Θεοῦ μας, ὑπάρχοντας ἄνθρωπος μὲν ὡς πρὸς τὴ φύση, ἀλλὰ Ἄγγελος ὡς πρὸς τὴ ζωὴ· διότι ἀφοῦ ἀποδέχθηκε τέλεια ἀγνότητα καὶ σωφροσύνη, εἶχε βέβαια τὰ φυσικὰ ἰδιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ἀπέφυγε ὅμως τὰ ἀφύσικα, ἀφοῦ ἀγωνίσθηκε ἐπάνω ἀπὸ τὴ φύση. Αὐτὸν μιμούμενοι στίς ἀρετὲς ὅλοι οἱ πιστοὶ ἄς τόν παρακαλέσουμε, νά πρὸς βεβῆναι γιά μᾶς, γιά νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Καὶ νῦν ...</p> <p>Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, νά λέγει πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία. Γιατί ἦλθες σ' ἐμένα, ἐσύ ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μου; ἐσύ κρατᾷς Βασιλέα κι ἐγὼ στρατιώτη· ἐσύ αὐτόν πού ἔδωσε τὸ Νόμο κι ἐγὼ αὐτόν πού καθιέρωσε τὸ</p>
--	--	--

<p>νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην, σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτίκια.</p> <p>Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλους ἄγνωστον Μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>24 ΙΟΥΝΙΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα.</p>		<p>Νόμο, ἐσὺ τὸ Λόγο κι ἐγὼ τὴ φωνή, πού κήρυξε τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτίκια.</p> <p>Προφήτη καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, δέν μποροῦμε νά σέ ἐγκωμιάσουμε ἐπάξια, ἔμεῖς πού σέ τιμοῦμε μέ πόθο· διότι ἡ στειρότητα αὐτῆς πού σ' ἐγέννησε καὶ ἡ ἀδυναμία ὁμιλίας τοῦ πατέρα σου λύθηκαν μέ τὴν ἐνδοξη καὶ σεπτῇ σου γέννηση, καὶ στὸν κόσμο κηρύττεται ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.</p> <p>Τὸ προαιώνια κρυμμένο, καὶ γιὰ τοὺς Ἀγγέλους ἄγνωστο μυστήριο, μέσα ἀπὸ σένα, Θεοτόκε, φανερώθηκε σ' αὐτοὺς πού ζοῦν στή γῆ. Ὁ Θεός νά παίρνει σάρκα μέ ἔνωση χωρίς σύγχυση, καὶ νά καταδέχεται Σταυρό θεληματικά γιὰ μᾶς· μέ τὸν ὅποιο (Σταυρό), ἀφοῦ ἀνέστησε τὸν πρωτόπλαστο, ἔσωσε ἀπὸ τὸ θάνατο τίς ψυχές μας.</p> <p>Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελδα 16-17).</p> <p>24 ΙΟΥΝΙΟΥ. ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα.</p>
--	--	---

<p>Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφήτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ααρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.</p> <p>Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· μετανοεῖτε, ἤγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Απόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p>		<p>Τώρα βλάστησε γιὰ μᾶς τοῦ Ζαχαρία ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει πνευματικά τίς διάνοιες τῶν πιστῶν, τὸ κόσμημα τῆς ἐρήμου, καὶ τὸ θεμέλιο τῶν Προφητῶν· γι' αὐτὸ καὶ ἀναδείχθηκε Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀληθινὸς Μάρτυρας τῆς παρουσίας του. Μὲ πνευματικά λοιπὸν ἄσματα ὅλοι μαζί, ἄς φωνάξουμε στό Βαπτιστῇ· Προφήτη, κήρυκα τῆς ἀλήθειας πρέσβευε νά σωθοῦμε ἐμεῖς.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐμεινε κατάπληκτος ὁ Ἰωσήφ βλέποντας τὸ ὑπερφυσικό γεγονός, καὶ ἔφερνε στό νοῦ του τὴ βροχὴ στήν τούφα τοῦ μαλλιοῦ τοῦ Γεδεῶν, κατὰ τὴ σύλληψή σου πού ἔγινε χωρὶς ἄνδρα, Θεοτόκε, τὴ βᾶτο πού μέσα στή φωτιά δέν καιγόταν, τὴ ῥάβδο τοῦ Ααρῶν πού βλάστησε, καὶ μαρτυρῶντας ὁ Μνηστήρας σου καὶ φύλακας, φώναζε στοὺς ἱερεῖς· Παρθένος γεννᾷ καὶ μετὰ τὴ γέννηση πάλι μένει Παρθένος.</p> <p>Ἐσὺ ἡ ἀρχὴ τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ γεννήθηκες παράδοξα ἀληθινά, Ἰωάννη ἔνδοξε, ἡ κορυφή τῶν Προφητῶν, καὶ ἐπειδὴ εἶσαι ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ἐκραύγαζες· μετανοεῖτε, διότι πλησίασε ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν· γι' αὐτὸ καὶ ἐπειδὴ ἐτοιμάσες τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου, ἀναδείχθηκες Πρόδρομος τῆς χάριτος στὰ πέρατα, Βαπτιστὰ καὶ Απόστολε. Πρέσβευε στό Χριστὸ τὸ Θεό, νά δωρήσει συγχώρηση πταισμάτων σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν μὲ πόθο τὴν Ἁγία μνήμη σου.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Θεοτοκίον,</p>
---	--	--

<p>Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος· Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.</p> <p>Ἀγαλλιάσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων. Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῆ, Λύχνη τοῦ μεγάλου φωτός. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί, ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.</p> <p>Ἀναβαθμοί. Τό Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 9). Προκείμενον.</p>		<p>Παναγία Περθένε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, σέ παρακαλῶ θεράπευσε τὰ δύσκολα πάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ δός μου συγχώρηση τῶν σφαλμάτων μου πού ἔπραξα, μολύνοντας ὁ ἄθλιος τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μου. Ἀλλοίμονο! τί θά κάνω ἐκείνη τὴν ὥρα, ὅταν οἱ Ἄγγελοι θά χωρίζουν τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὸ ἄθλιό μου σῶμα; τότε, Κυρία γίνε βοήθειά μου καὶ θερμότητος προστάτης· διότι ἐσένα ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δούλος σου.</p> <p>Ἄς σκιρτᾷ ἀπὸ ἀγαλλίαση ὁ πατέρας, μητέρα νά χαίρεισαι, διότι σήμερα γέννησες ἐπάνω στή γῆ ἔπειτα ἀπὸ ὑπόσχεση Προφήτη τὸν Πρόδρομο, πού ἔλαβε τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ Θεό. Ἡ στείρα θηλάζει ὡς βρέφος τὸ Βαπτιστή, καὶ χαίρεται ὁ Ζαχαρίας γιὰ τὴ γέννηση λέγοντας. Ἡ γλῶσσα μου λύθηκε μέ τὸν ἐρχομό σου στή γῆ, Λύχνη τοῦ μεγάλου Φωτός Ἀληθινά θαῦμα παράδοξο.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀφοῦ γνώρισε τὸ πρόσταγμα παίρνοντάς το μυστηριωδῶς, ἦλθε βιαστικά στήν κατοικία τοῦ Ἰωσήφ ὁ Ἄγγελος λέγοντας στήν ἀπειρη ἀπὸ γάμο· αὐτός πού χαμήλωσε τοὺς οὐρανοὺς μέ τὴν κάθοδό του, χωράει χωρὶς ἀλλοίωση ὀλόκληρος σ' ἐσένα· τὸν ὅποιο βλέποντας στή μήτρα σου, νά παίρνει δούλου μορφὴ, ἀπορῶ καὶ σοῦ κραυγάζω· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτη.</p> <p>Ἀναβαθμοί. Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίδα 9). Προκείμενο.</p>
--	--	---

<p>Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.</p> <p>Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Κατὰ Λουκᾶν. (Α'. 24-25, 57-68, 76, 80). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβητ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῶχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ</p>		<p>Κι ἐσύ παιδί μου, θά ὀνομασθεῖς Προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θά προηγηθεῖς πρὶν ἀπὸ τόν Κύριο, γιά νά ἐτοιμάσεις τούς δρόμους του. Στίχος. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ. Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Κατὰ Λουκᾶν (Α'. 24-25, 57-68, 76, 80). Κατὰ τόν καιρό ἐκεῖνο, συνέλαβε ἡ Ἐλισάβητ, ἡ γυναῖκα τοῦ Ζαχαρία, καὶ ἔκρυβε τήν κατάστασή της ἐπὶ πέντε μῆνες λέγοντας, ὅτι ἔτσι μοῦ ἔκενε ὁ Κύριος κατὰ τίς ἡμέρες κατὰ τίς ὁποῖες ἔρριξε σπλαχνικό βλέμμα, νά ἀφαιρέσει τή ντροπή τῆς ἀτεκνίας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γιά τήν Ἐλισάβητ συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, γιά νά γεννήσει, κι ἐγέννησε υἱό. Καὶ ἄκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἔδειξε μέγα ἔλεος σ' αὐτήν ὁ Κύριος καὶ χαίρονταν μαζί της. Καὶ συνέβη τό ἔξης, κατὰ τήν ὀγδῷ ἡμέρα ἦλθαν, γιά νά κάνουν τήν περιτομή τοῦ παιδιοῦ, καὶ τό ὀνόμαζαν μέ τό ὄνομα τοῦ πατέρα του Ζαχαρία. Καὶ ἀποκρίθηκε ἡ μητέρα του καὶ εἶπε· Ὁχι, ἀλλά θά ὀνομασθεῖ Ἰωάννης. Καὶ τῆς εἶπαν ὅτι κανένας δέν ὑπάρχει στή συγγενείᾳ σου πού ὀνομάζεται μέ τό ὄνομα αὐτό· καὶ ἔκαναν νοήματα στόν πατέρα του, γιά τό πῶς θέλει νά ὀνομασθεῖ τό παιδί. Καὶ ἀφοῦ ζήτησε μικρὴ πινακίδα ἔγραψε λέγοντας· Ἰωάννης εἶναι τό ὄνομά του· καὶ θαύμασαν ὅλοι. Καὶ ἀνοίχθηκε (ἐλευθερώθηκε) τό στόμα του ἀμέσως καὶ ἡ γλῶσσα του, καὶ ὁμιλοῦσε</p>
---	--	--

παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου καὶ προεφήτευσεν λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν

εὐλογώντας τὸ Θεό. Καὶ ἔπεσε φόβος (θαυμασμός) σὲ ὅλους πού κατοικοῦσαν γύρω τους, καὶ σὲ ὅλη τὴν ὄρεινὴ περιοχή τῆς Ἰουδαίας συζητοῦνταν ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια (τὰ γεγονότα), καὶ ὅλοι ὅσοι τὰ ἄκουσαν τὰ ἔβαλαν στὴν καρδιά τους λέγοντας· Τί θὰ γίνεῖ ἄραγε τὸ παιδί αὐτό; Καὶ τὸ προστατευτικὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί του. Καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ πατέρας του γέμισε ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ προφήτευσεν λέγοντας· Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπισκέφθηκε καὶ ἔδωσε λύτρωση στὸ λαό του. Κι ἐσύ παιδί μου, θὰ ὀνομασθεῖς Προφήτης τοῦ Ὑψίστου· Διότι θὰ προπορευθεῖς μπροστὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ ἐτοιμάσεις τίς ὁδοὺς του. Τὸ δὲ παιδί μεγάλωνε κι ἐδυνάμωνε πνευματικά, καὶ ἔμενε σὲ ἐρήμους μέχρι τὴν ἡμέρα πού θὰ φανερωνόταν καὶ θὰ ἀναδεικνυόταν στὸ λαό τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35).

Πεντηκοστάριο.

Αὐτὸς πού ἁγιάσθηκε ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μητέρας του, καὶ δέχθηκε τὴν πληρότητα τῆς προφητείας, σήμερον γεννήθηκε ἀπὸ στείρα κηρύττοντας τὸν ἐρχομὸ

<p>κηρύττων τρανώς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. Πρῶτος. «Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῶ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα». Ὡς ὄρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστός, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάση νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος. Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήση· προπορεύση γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος. Ῥημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται, λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος. Θεοτοκίον. Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε</p>		<p>τοῦ Κυρίου περιτρανα· Μετανοεῖτε, διότι πλησίασε ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. Πρῶτος. Ἐσὺ πού γεννήθηκες ἀπὸ Παρθένου, καταπόντισε σέ παρακαλῶ στό βυθό τῆς ἀπάθειας τὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς μου, ὅπως τούς ἰσχυροὺς ἀρματηλάτες, ὥστε, σάν μέ τύμπανο, μέ τὴ νέκρωση τῆς σάρκα, νά σοῦ ψάλω ἐπινίκιον ὕμνο. Ὡς ὠραία αὐγὴ τρέχοντας μπροστά ἀπὸ τὸν Ἥλιο ὁ βλαστός τῆς στείρας κηρύττει ὀλοφάνερα, ὅτι ὁ Υἱός τῆς Παρθένου, θά λάμψει τώρα στήν οἰκουμένη, στά πέρατα, φωτισμὸ εὐσεβείας καὶ χάριτος. Θά ὀνομασθεῖς ἀληθινά Προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θά προπορευθεῖς μπροστά ἀπὸ τὸν Χριστό, φωνάζει σ' ἐσένα τὸν υἱό του, Ἰωάννη ἐνδοξε, ὁ Ζαχαρίας παρακινούμενος ἀπὸ τό Πανάγιο Πνεῦμα, γιά νά ἐτοιμάσεις τὴν ὁδὸ τοῦ Κτίστου. Ὅταν ἄκουσε (ὁ Ζαχαρίας) τὰ λόγια τοῦ Γαβριήλ, τό θεϊκό μήνυμα, φάνηκε ἀπειθής (ἀνυπάκουος), καὶ καταδικάζεται σέ σιωπὴ· καὶ ἐλευθερώνεται ξαφνικά ἀπ' αὐτήν· διότι γεννήθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Θεοτοκίον. Ἐσὺ ἡ πόλη τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐπιφανής (σπουδαῖος) θησαυρός τοῦ Βασιλιᾶ τῶν πάντων ὁ σεβάσιμος, Θεοτόκε</p>
---	--	--

πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Δεύτερος.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραῖζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, καὶ ἀναμέλπουσα.

Ὁ Κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἀυγάζειν μέλλουσαν.

Νῦξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γάρ, νηδύος ἦνεγκε.

Ωιδὴ Γ'. Πρῶτος.

«Οὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Παναμόλυντη, φρούρησε τὴν κληρονομίᾳ σου, ἡ ὁποία πάντοτε σέ ἐγκωμιάζει, καὶ ἐγκωμιάζει μέ πιστῆ τὸν Υἱό σου.

Δεύτερος

Στολίζεται τώρα ἡ Ἐκκλησία μέ τῆ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ λαμπρύνεται καὶ γίνεται ὠραία, γιορτάζοντας μέ εὐφροσύνη τὴ γενέθλια ἡμέρα τοῦ Προδρόμου καὶ ψάλλοντας.

Ὁ Κήρυκας τῆς χάριτος, καὶ λαμπρότερος ἀπὸ τὸν αὐγερινό, σήμερα φέρνει μήνυμα γιὰ τὸν Ἥλιο τῆς δόξας, καὶ προαναγγέλλει τώρα τὴ λάμψη του, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ φωτίσει ὅλα τὰ πέρατα.

Ἡ νύχτα τῆς ἀθειᾶς κατὰ τὴ γέννησή σου, Πρόδρομε, ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆ γῆ, καὶ οἱ ἀκτῖνες τῆς χάριτος ἀπλώνονται στὰ πέρατα· Διότι ἐσύ προμηνύεις τὸν ἀβασίλευτον Ἥλιο.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐγκυμοσύνη τῆς στείρας, Παναμόλυντη, δείχνει τὴ γνώση (τὴν ἀλήθεια) τῆς δικῆς σου συλλήψεως, προαναγγέλλοντας καὶ προμηνύοντας τὴ ἄσπορή σου γέννηση· διότι παρήγαγε καρπὸ ἀπὸ ἀκαρπη κοιλιά.

Ωιδὴ Γ'. Πρῶτος.

Δέν καυχώμεθα γιὰ σοφία καὶ δύναμη καὶ πλοῦτο, ἀλλὰ γιὰ σένα τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ ὡς πρόσωπο· διότι δέν ὑπάρχει ἄλλος ἅγιος ἐκτός ἀπὸ σένα, Φιλάνθρωπε.

<p>Δεσποτική μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις, ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.</p> <p>Ρυσὴ καὶ στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀπειρογάμω, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κύησασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.</p> <p>Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτής, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.</p> <p>Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιῶδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπῆρξαντο.</p> <p>Θεοτοκίον.</p>		<p>Ἡ γέννηση βέβαια τοῦ Κυρίου γίνεται ἀπὸ Παρθένο, Ἀλλά ἡ γέννηση τοῦ ἀγαπητοῦ ὑπηρέτη γίνεται ἀπὸ γηραλέα καὶ στείρα μητέρα· διότι εὐλογα προηγείται τὸ ἓνα θαῦμα πρὶν ἀπὸ τὸ ἄλλο θαῦμα.</p> <p>Ρυτιδωμένη καὶ στείρα ἀσπάζεται (χαιρετᾷ μέ φίλημα) τὴν Παρθένο Μητέρα, ἀναγνωρίζοντας ἀδιάψευστα, ὅτι μὲ τὴ γέννηση ἐκείνης λύθηκαν τὰ δεσμὰ τῆς στειρότητάς της μὲ τὴ θεία θέληση.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσὺ πού χωρὶς πείρα γάμου γέννησες τὸ Θεό πού πῆρε σάρκα, στερέωσε ἐμένα πού κλονίζομαι ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τῶν παθῶν· διότι δέν ὑπάρχει, Ἀμόλυνη, βοήθεια ἐκτός ἀπὸ σένα.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ὁ ἦχος τῆς προελεύσεώς σου ἀπὸ τῆ στείρα, ἀφοῦ διέλυσε τὰ δεσμὰ τῆς πατρικῆς φωνῆς, κηρύττει, Ἐνδοξε, τώρα μὲ λαμπρότητα τὰ θεϊκὰ προμηνύματα τῆς συγκαταβάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὅποια ὑπερβαίνουν τὸ νοῦ.</p> <p>Ἀφοῦ βλάστησε ἀπὸ ἄκαρπη στείρα, ὁ κήρυκας τῆς πλούσιας καρποφορίας μέσα στὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἔκοψε μὲ τὴν ἀξίνα (τὸ τσεκούρι) τοῦ κηρύγματος τὴν ἄγονη καὶ ἄκαρπη ἀγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.</p> <p>Οἱ ἀκτῖνες τῆς νέας χάρης ἔλαμψαν σήμερα μὲ φαιδρότητα μὲ τὴ δική σου γέννηση, Πρόδρομε, καὶ τὰ παλαιὰ αἰνίγματα καὶ οἱ συνεσκιασμένοι τύποι ἄρχισαν, νά πραγματοποιιοῦνται.</p> <p>Θεοτοκίον.</p>
--	--	--

<p>Ἐλυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.</p> <p>Μικρὰ Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Καθίσματα.</p> <p>Ὡσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ Πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ· Εὐθύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται καὶ σώσει, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας, ὃν προκηρύξας, ὦ Ἰωάννη, ἰκέτετε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κνοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.</p> <p>Ὡιδὴ Δ'. Πρῶτος.</p> <p>«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει</p>		<p>Διέλυσε ὁ Υἱός σου, Παρθένε, τὰ δεσμὰ τῆς καταδίκης τῶν ἀνθρώπων, καὶ μέ τῇ χάριτι τοῦ μᾶς ἔδεσε μαζί του εὐλογώντας ὅλους, πού σέ ἐγκωμιάζουν ὡς Θεοτόκο.</p> <p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Καθίσματα.</p> <p>Ὡς ἥλιος χαρωπὸς ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς Ἐλισαάβετ ἀνέτειλε γιὰ μᾶς ὁ υἱὸς τοῦ Ζαχαρία, καὶ διαλύει τὴν ἀφωνία (τὴν ἀδυναμία ὀμιλίας) τοῦ πατέρα του, καὶ σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς μέ θάρρος πολὺ φωνάζει· Κάνετε ἴσιους τοὺς δρόμους τοῦ Κυρίου, διότι αὐτὸς θά ἔλθει καὶ θά σώσει αὐτούς πού ἐπιστρέφουν κοντά του· αὐτόν, Ἰωάννη, τὸν ὁποῖο κήρυξες, ἰκέτετε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐμειναν κατάπληκτα, Ἄγνη, ὅλα τὰ πλήθη τῶν Ἀγγέλων ἀπὸ τό φρικτὸ μυστήριον τῆς δικῆς σου ἐγκυμοσύνης· πῶς, αὐτὸς πού συγκρατεῖ τὰ πάντα μόνο μέ τό νεῦμα του, κρατεῖται τώρα ὡς θνητός στίς δικές σου ἀγκάλες, καὶ δέχεται ἀρχὴ ὁ Προαιώνιος, καὶ τρέφεται μέ γάλα, αὐτὸς πού τρέφει κάθε ζωντανό μέ ἀνέκφραστη ἀγαθότητα! καὶ ἐγκωμιάζοντας ἐσένα ὡς ἀληθινὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ σὲ δοξάζουν (οἱ Ἄγγελοι).</p> <p>Ὡιδὴ Δ'. Πρῶτος.</p> <p>Αὐτός, πού κάθεται ἐνδοξος ἐπάνω στό θρόνο τῆς Θεότητος, ἐπάνω σὲ ἀνάλαφρη νεφέλη (τὴν Παναγία), ἦλθε ὁ Ἰησοῦς ὁ ὑπεράνω τῶν θεῶν, καὶ ἔσωσε μέ τὴν ἀμόλυντη παλάμη (τό χέρι του), αὐτούς πού κραυγά-</p>
--	--	--

<p>σου».</p> <p>Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως, τῆς ἀρρωστίας ἢ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστέ καὶ τὴν θέωσιν.</p> <p>Ὁ Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν Ἰσάγγελον· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.</p> <p>Υπηρετῆσαι ὡς δοῦλος τῷ Δεσπότη γεγέννημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόκον προπιστώσῃται, παραδόξως στερειύουσα, γραῦς ἐκβλαστήσασα.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ᾠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουήλ τὸν Θεάνθρωπον.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ῥεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοί, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τῷ Δεσπότη ἑαυτοῦ, τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος, τοῦτον νῦν ἐκ στεῖρας τικτόμενον.</p> <p>Αἱ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ</p>		<p>ζουν· Δόξα, Χριστέ στή δύναμή σου.</p> <p>Πρὶν ἀπὸ τὰ ἀνέκφραστα μυστήρια προηγείται ἄλλο μυστήριο μέ τὴν ἀνατροπὴ τῶν νόμων τῆς φύσεως· δηλαδή ἡ διάλυση τῆς ἀδυναμίας (τῆς φύσεως), τῆς στερειώσεως, πού προμηνύει, Χριστέ τὴ διόρθωσή της καὶ τὴν θέωση τοῦ ἀνθρώπου.</p> <p>Ὁ Ἡσαΐας προφήτευσε ἐκ Θεοῦ, ὡς Ἄγγελο θνητό τὸν ἰσάγγελο (τὸν Πρόδρομο) ὅταν θά σαρκωθεῖ ὁ Υἱός (ὡς ἐξῆς)· Νά, ἐγὼ τὸν στέλνω πρὸ προστά ἀπὸ σένα, γιὰ νά κραυγάζει· Δόξα, Χριστέ, στή δύναμή σου.</p> <p>Γεννήθηκα, γιὰ νά ὑπηρετήσω ὡς δοῦλος τὸν Κύριο· διότι γι' αὐτὸ ἔχω ἔλθει, γιὰ νά ἀναγγεῖλω τὸν ἐρχομὸ του, γιὰ νά πιστοποιήσῃ ἀπὸ πρὶν τὴ γέννηση τῆς Παρθένου γιὰ στείρα πού ἐβλάστησε (γέννησε) παράδοξα.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἡ Ἁγία Θεοτόκος τὴν ὁποία ὡς εὐωδιαστὴ κατοικία καταδέχθηκε νά κατοικήσῃ ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς θεοὺς, δέν ἔπαθε φθορὰ στή μήτρα οὔτε εἶχε πόνους τοκετοῦ· διότι γέννησε τὸν Ἐμμανουήλ (πού σημαίνει: ὁ Θεός εἶναι μαζί μας), τὸν Θεό καὶ ἄνθρωπο.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ρεῦματα ἐτοιμάζουν οἱ ποταμοί, καὶ ὁ Ἰορδάνης προετοιμάζει νάματα (ἀγιασμένα νερά) γιὰ τὸν Κύριό του· βλέποντας τὸ Βαπτιστὴ, νά γεννιέται τώρα αὐτός ἀπὸ στεῖρα.</p> <p>Οἱ δωρεές τῆς ἀγαθότητος τοῦ Δημιουργοῦ, κατε-</p>
---	--	--

προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἑωσφόρου,
διανίσχοντος ἐν γῆ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν,
καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς,
σήμερον ἐκ στείρας προέρχεται ὁ Ἰωάννης, καὶ
μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ
ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιά, τύπων
καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προφήται,
σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνυούσαις ἅπασι
τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Ωιδὴ Ε'. Πρῶτος.

«Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ
Θεός, νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
Θεότητος».

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα, φωνὴν
πᾶσι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην
οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλη
σώματος.

Ἔθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε
Χριστοῦ, πάντα φωτίζοντα, μόνους ἐνδύοντα,
τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τὴν
αἰσχύνην ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱόν
κηρύττοντα.

βαίνουν ἀπὸ ἐπάνω, καθὼς ὁ αὐγερινός ἀνατέλλει στῆ
γῆ, καὶ κηρύττει τὴ λάμψη Ἐκείνου καὶ τὸν ἐρχομό του.

Ὡς σάλπιγγα μέ μεγάλη φωνὴ ἐπάνω στῆ γῆ γεν-
νιέται ἀπὸ στεῖρα ὁ Ἰωάννης, καὶ κηρύττει στοὺς
ἀνθρώπους, ὅτι ὁ Βασιλιάς ὁ Κύριος γεννιέται ἀπὸ
ἀγνή Παρθένο κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο.

Θεοτοκίον.

Ἐπειδὴ εἶσαι ἡ ἐκπλήρωση τῶν προεικονίσεων μέ-
σα στῆ σκιά τοῦ Νόμου καὶ τῶν συμβόλων, Παναμό-
λυνη, ὅλοι οἱ Προφῆτες σὲ ἀνύμνησαν μέ φωνές, πού
προεμήνυαν σὲ ὅλους τὰ δικά σου μεγαλεῖα καὶ θαύ-
ματα.

Ωιδὴ Ε'. Πρῶτος.

Τώρα θά σηκωθῶ, εἶπε ὁ Θεός στίς προφητεῖες·
τώρα θά ὑψωθῶ, τώρα θά δοξασθῶ, προσλαμβάνον
τας τὸν πεσμένον ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν Παρθένο, καὶ
ἀνυψώνοντάς τον πρὸς τό θαυμαστό φῶς τῆς δικῆς
μου Θεότητας.

Ἡ γῆ βλάστησε ἀληθέστατο κήρυκα, τὴ φωνή, ἡ
ὁποία κηρύττει μέ τὴ γλῶσσα τοῦ Πνεύματος, ὅτι ὁ Υἱός
τῆς Παρθένου, ἡ δικαιοσύνη, σκύβει σ' ἐμᾶς ἀπὸ τὸν
οὐρανὸ μέ τὴν ὕλη τοῦ σώματος (παίροντας σῶμα).

Σ' ἔτοποθέτησε ὁ Κύριος ὡς γνήσιο λυχνάρι τοῦ
Χριστοῦ, γιὰ νά φωτίζεις ὅλους· κηρύττοντάς τον Υἱό
καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ νά ντύνεις ἀληθινά μέ τὴ ντροπή
ὡς διπλό ἱμάτιο, μόνον ἐκείνους πού τὸν ἐχθρεύονται.

<p>Γήθεται ἅπασα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ θεϊκῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήση, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον. Θεοτοκίον. Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἄγνη κόσμον ἅπαντα. Δεύτερος. Ῥώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς, κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, παναοίδιμε Πρόδρομε. Ὁ λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτί, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι. Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντος. Θεοτοκίον. Ῥήμασι τὴν δόξαν σου, ἢ Ἐλισάβετ, Ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ</p>		<p>Χαίρεται ὅλη ἡ κτίσις μέ τῆ δική σου γέννηση ὅπως ἀρμόζει στό Θεό· Διότι ἐσύ, Πρόδρομε, θά ἀναδειχθεῖς ἐπίγειος ἄγγελος καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, προμηνύον τας τὸν οὐράνιο Θεό, πού παίρνει σάρκα γιά μας. Θεοτοκίον. Τά δικά σου θαύματα τά ἀνήγγειλαν προφητικές φωνές ὀνομάζοντάς σε ὄρος καὶ πύλη, Ἀμόλυνη, καὶ λυχνάρι φωτεινό, ἀπό τό ὅποιο τό θαυμάσιο φῶς ἀληθινά ἐκπέμπει φωτεινά σήματα, Ἄγνη, σέ ὄλο τόν κόσμο. Δεύτερος. Παίρνει δύναμη ἢ φύση, πού προηγουμένως ἐξασθένησε, γιά τὴν καρποφορία τῶν καλῶν, ἀφοῦ γεννήθηκες ἐσύ ἀπό τὴν ἀκαρπη μήτρα, καὶ κηρύττε- ται ζωὴ στοὺς ἀνθρώπους μέ τὴ γέννησή σου, πανέν- δοξε Πρόδρομε. Τό λυχνάρι τό ἄσβεστο προερχόμενο ἀπό τὴ στεῖρα ἀναγγέλλει τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, πού ἀνατέλλει ἀπό τὴν Παρθένο καταυγάζοντας (φωτίζον- τας) ὄλους τοὺς ἀνθρώπους μέ τό φῶς τῆς ἐπιείκιας, μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Δένονται φλύαρες γλῶσσες τῆς ἀθεΐας, καὶ ἀνοίγουν διάπλατα χεῖλη πρὸς δόξαν τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ τῶν ἀπάντων, ἐπειδὴ ὁ Πρόδρομος σήμερα τὴν ἀναγγέλλει στή γῇ, καὶ τὴν διακηρύττει περίτρανα. Θεοτοκίον. Δοξολογώντας μέ τά προφητικά λόγια τὴ δόξα σου ἢ Ἐλισάβετ, Ἀμόλυνη, ἐκήρυττε περίτρανα τά</p>
---	--	--

<p>μεγαλεία τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανώς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γάρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.</p> <p>Ἰδιὴ ΣΤ'. Πρῶτος.</p> <p>«Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόστοργος».</p> <p>Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδυί, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττη, θεολογεῖς, σκοτεινῶ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.</p> <p>Ἀσιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστά, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν διαλύσαι στεῖρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται, ᾧ Θεοτόκε, ἡ ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζουσ οὐ δεδύνηνται.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ῥομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.</p> <p>Ὁ θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θεϊκοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς,</p>		<p>μεγαλεία τῆς θεϊκῆς γεννήσεώς σου· Διότι ἐσύ εἶσαι ἡ εὐφροσύνη καὶ τὸ καύχημα ὄλων.</p> <p>Ἰδιὴ ΣΤ'. Πρῶτος.</p> <p>Ἐφθασα στὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ μέ κατεπόντισε καταιγίδα πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλὰ ὡς Θεός βγάλε ἀπὸ τῆ φθορά τὴ ζωὴ μου ὡς φιλόστοργος.</p> <p>Ἀναγνώρισες ὡς Προφήτης τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας σου, καὶ χρησιμοποιώντας τὴ δικὴ της γλῶσσα θεολογεῖς, βλέποντας μέσα ἀπὸ σκοτεινὸ θάλαμο τὸ ἀπρόσιτο (τὸ ἀπλησίαστο) φῶς.</p> <p>Ἀσταμάτητα, ὡς φωνὴ ἀνθρώπου πού φωνάζει, μὴ παύσεις νὰ ἱκετεύεις τὸ Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, Βαπτιστά, νὰ διαλύσει τὴν ψυχικὴ στεριότητα, αὐτῶν πού ὑμνοῦν τὴ γέννησή σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐγινε χῶρος τῆς ἀχώρητης Θεότητος ἡ καθαρὴ κοιλιὰ σου, Θεοτόκε, τὴν ὁποία τὰ τάγματα τῶν οὐρανῶν δέν μποροῦν νὰ τὴν ἀτενίσουν χωρὶς φόβο (σεβασμὸ).</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ὡς δίκωπο σπαθὶ δέχθηκε τὴ γέννησή σου, Πρόδρομε, ὁ ἀντίπαλος ἐχθρὸς μας· διότι ἐσύ κήρυξες τὴ θανάτωση ἐκείνου, καὶ τὴν ἀναζωογόνηση τῶν ἀνθρώπων.</p> <p>Ἐσκυψε ἀπὸ τὸ θεϊκὸ ὕψος στὰ σύμπαντα φανερά ὁ θεϊκὸς πλοῦτος τῆς υἰοθεσίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς</p>
---	--	---

<p>υίοθεσίας και χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμεραν κήρυκος.</p> <p>Μύρα εὐώδη ἢ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεχομένη Χριστοῦ.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῶα νηδυῖ Ἀγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξε.</p> <p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).</p> <p>Κοντάκιον.</p> <p>Ἡ πρὶν στεῖρα σήμεραν, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὄνπερ γάρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.</p> <p>Ὁ Οἶκος.</p> <p>Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἢ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ ὁ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον, τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ</p>		<p>χάρης, καθὼς σήμερα γεννιέται ὁ κήρυκός της.</p> <p>Μύρα εὐδιαστά ἀναβλύζει ἢ ἔρημος πνευματικά, κατὰ τὴ γέννησίν σου ἀπὸ τῆ στεῖρα, πανένδοξε, δεχόμενῃ τὰ μηνύματα τοῦ ἀνεξάντλητου μύρου, τοῦ Χριστοῦ.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀναγνωρίζοντας, Κυρία, μόνον ἐσένα Μητέρα τοῦ Θεοῦ ὁ ἱερός Πρόδρομος, σκίρτησε προκαταβολικά στή μητρικὴ κοιλιὰ, Ἀγνή, καὶ προανήγγειλε τὰ δικά σου μεγαλεῖα.</p> <p>Μικρὴ συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 38).</p> <p>Κοντάκιο.</p> <p>Ἡ πρώην στεῖρα σήμερα γεννᾷ τὸν Πρόδρομο τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἶναι αὐτὸς ἡ ἐκπλήρωση ὅλων τῶν προφητειῶν· διότι αὐτὸν ἀκριβῶς πού προανακήρυξαν οἱ Προφῆτες, αὐτὸν ὡς γνωστὸν τὸν χειροθέτησε (τὸν βάπτισε) στὸν Ἰορδάνη, καὶ ἀναδείχθηκε Προφήτης τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ταυτόχρονα κήρυκας καὶ Πρόδρομος.</p> <p>Οἶκος.</p> <p>Ἄς ἐγκωμιάσουμε τώρα τὸν Πρόδρομο τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖο γέννησε στὸν ἱερέα ἢ Ἐλισάβετ ἀπὸ μήτρα πού ἦταν ἄκαρπη ἀλλὰ ὄχι ἄσπορη (ἄσχετη μὲ ἄνδρα). Διότι μόνον ὁ Χριστὸς διήνυσε περιοχὴ ἀδιαπέραστη, πού δὲν δέχθηκε σπέρμα· τὸν Ἰωάννη τὸν γέννησε στεῖρα, ἀλλὰ δὲν τὸν γέννησε χωρὶς ἄνδρα· τὸν Ἰησοῦ ὅμως μὲ τὴν ἐπισκίαση τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου</p>
---	--	---

Πνεύματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή, ἀλλὰ τοῦ ἐκ Παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι. Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἓν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60).

Ἰδιή Ζ'. Πρῶτος.

«Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὑπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ᾧ Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν ἀνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἴασατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐκλεῆς, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός

Πνεύματος τὸν γέννησε Παρθένος ἀγνή· Ἀλλὰ αὐτὸς πού γεννήθηκε ἀπὸ στείρα, ἀναδείχθηκε Προφήτης, Κήρυκας καὶ ταυτόχρονα Πρόδρομος τοῦ γεννημένου ἀπὸ Παρθένο.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν εἰκοστὴ τετάρτη αὐτοῦ τοῦ μηνός ἐορτάζουμε τὸ Γενέθλιο τοῦ Τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι. Ζαχαρία, χόρευε μαζί μέ τή σύζυγο, διότι δέν γεννήσατε βέβαια πολλά παιδιά ἀλλά ἓνα καὶ μέγα.

Τὸν Πρόδρομο τὸν γέννησε ἡ μητέρα του κατὰ τὴν εἰκοστὴ τετάρτη.

Μέ τίς δικές του ἁγίες πρεσβεῖες, ὦ Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.

Καταβασίες. Τῆς Θεοτόκου.

Συλλειτουργικό. Σελίδα 58-60).

Ἰδιή Ζ'. Πρῶτος.

Οἱ τρεῖς νέοι στή Βαβυλώνα, ἐπειδὴ θεώρησαν φλυαρία τὸ τυραννικό πρόσταγμα, μέσα στή φωτιά φώναζαν· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ἦταν προηγουμένως σκοτισμένη ὅλη ἡ φύση τῶν ἀνθρώπων, Πρόδρομε, ἀλλά φάνηκες ὡς αὐγὴ φωνάζοντας· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ὅλη τὴ φύση, πού ἦταν ἄρρωστη τὴ γιάτρεψε ἡ ἔνδοξη γέννησή σου ἀπὸ τὴ στείρα, Πρόδρομε, διδάσκοντάς μας νά ψάλλουμε· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας,

<p>ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου στερειύοντος, ἢ χάρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον. Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἱκετευόντων σε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου. Δεύτερος. Ὁ ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στερειούσης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα. Νεκρωθεῖσαν τὴν μητράν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστός, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σου ἀνέστησε, καὶ ἀνέρωσε, νεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας. Ὑπὲρ ἥλιον ἢ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνεται καὶ ὠραῖζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον. Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ</p>		<p>Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας. Γεννήθηκες, Πρόδρομε, ἀπὸ στείρα· καὶ ἐπειδὴ ὁ Νόμος ἦταν στειρὸς, ἀληθινά, ἦλθε ἡ χάρις ψάλλοντας στοῦ Χριστοῦ· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας. Θεοτοκίον. Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε γιὰ μᾶς πού σέ ἱκετεύουμε, διότι σ' ἐσένα ἐλπίζουμε ὅλοι, καὶ σ' ἐσένα φωνάζουμε· Κυρία, μὴ παραβλέψεις τοὺς δούλους σου. Δεύτερος. Αὐτὸς πού δημιουργεῖ τὰ πάντα μέ τῆ συνεργασία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς Κύριος καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, σήμερα ἀπὸ στείρα μητέρα παρήγαγε καρπὸ τὸν Πρόδρομο, πού προμηνύει ὅτι ἡ ἄκαρπη φύση τῶν ἀνθρώπων θὰ καρποφορήσει τὰ θεϊκά, πράγματα. Ὅπως ἀναζωογόνησε τὴ νεκρωμένη μητρικὴ μήτρα μέ τὴ γέννησή σου ὁ ζωοδότης Χριστός, Πρόδρομε, μέ τό δικό σου κήρυγμα ἀνέστησε κι ἐθεράπευσε τίς νεκρωμένες προσδοκίες (τίς ἐλπίδες) τῶν ἀνθρώπων. Δεχόμενη ἢ ἔρημος ἐσένα, Πανέδοξε, μέ χαρά, ὡς φωστῆρα ἀνώτερο ἀπὸ τὸν ἥλιο, μ' ἐσένα χαροποιεῖται καὶ γίνεται ὠραία, καὶ μαζί μέ ὅλους ὑμνολογεῖ τὸν Κύριο καὶ Θεό στους αἰῶνες. Θεοτοκίον. Οἱ Δίκαιοι παλαιά ζήτησαν νά δοῦν τὴ δόξα σου, τὴν ὁποία βλέπουμε ἐμεῖς καὶ σέ ἐγκωμιάζουμε μέ πί-</p>
--	--	---

πιστῶς γεραίρομέν σε καὶ κραυγάζομεν·
Ἵπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς
τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡιδὴ Η΄. Πρῶτος.

«Εὐεργέτα Χριστὲ Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς,
Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης Καινῆς· νῦν δὲ
ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἦν
θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγὸνα
Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρῦτως ἄσατε,
σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν καὶ Παρθένον τιμήσωμεν, τὴν
τὸν ἀναρχον Λόγον καὶ ἄκτιστον, ὑπερφυῶς
κυῆσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ᾧ καὶ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Δεύτερος.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου καὶ
κῆρυξ καὶ Βαπτιστῆς καὶ θεῖος Πρόδρομος,

στη καὶ κραυγάζομε· Ὑπερένδοξη Κυρία, εἶναι ἄξιος
δοξολογίας ὁ καρπὸς τῶν σπλάχνων σου.

Ὡιδὴ Η΄. Πρῶτος.

Εὐεργέτα Χριστὲ Παντοδύναμε, κατέβηκες καὶ
δρόσιες, ἐκείνους πού στή μέση τῆς φλόγας κράτησαν
τὴν εὐσέβεια, καὶ τοὺς δίδαξες νὰ ψάλλουν. Ὅλα τὰ
ἔργα δοξολογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Νομοθέτης Μωσῆς ἦταν ὑπηρέτης· Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἦταν Θεὸς τῆς Καινῆς Διαθήκης· τώρα ὁμοῦς ὁ
Πρόδρομος καὶ γιὰ τοὺς δύο ψάλλει μελωδικά ὡς
ἐνδιάμεσος· Ὅλα τὰ ἔργα δοξολογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύ-
ριο.

Ἀπὸ ἐρημῆ (στεῖρα) κοιλία προερχόμενος εἶναι
παρῶν ὡς τρυγόνι ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, πού ὡς
θεοφύτευτο δασύλλιο τό ὁδήγησε στὴν Ἐκκλησίᾳ, καὶ
ψάλλει· Ὅλα τὰ ἔργα δοξολογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ λαὸς πού ἔχει μέσα του τὸν Θεό, τό ἔθνος τό
ἅγιο, μιμηθεῖτε τό τρυγόνι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ψάλετε
μελίρρυτα (γλυκά) ζώντας μέ σωφροσύνη· Ὅλα τὰ
ἔργα δοξολογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἄς τιμήσουμε τὴν ἀγνή καὶ Παρθένο, ἡ ὁποία γέν-
νησε ὑπερφυσικά τὸν ἀναρχο καὶ ἄκτιστο Λόγο τοῦ
Θεοῦ, γιὰ τὴ δική μας σωτηρία, στὸν ὁποῖο καὶ φωνά-
ζομε· Δοξολογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Δεύτερος.

Ὑπάρχοντας, πανένδοξε, φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ
Κτίστου, καὶ κῆρυκας καὶ Βαπτιστῆς καὶ θεϊκός Πρό-

μάρτυς καὶ διδάσκαλος, μεσίτης καὶ ἄγγελος,
καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν
πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας
προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ
ἔργοις.

Ἦνοικται ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς Νέας τε
Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν
ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν
ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεπαύθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς
ἀναμέλπει, καὶ ὑπερψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ λόγου,
συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον,
σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε,
καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότη
Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρῶην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη
Παρθένε τῇ κηῖσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν,
εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν
ποθούντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας.

Τιμωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40).

Ὡιδή Θ'. Πρῶτος.

«Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται,
ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε· καὶ
ἄρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι'

δρομος, μεσολαβητὴς καὶ ἀγγελιοφόρος καὶ λειτουρ-
γός, καὶ πρεσβευτὴς μας, προῆλθες ἀπὸ τῆ στεῖρα
προμηνύοντας αὐτὰ καὶ μέ λόγια καὶ μέ ἔργα.

Ἀνοίχθηκαν τὰ ταμεῖα τῶν χαρισμάτων καὶ τῆς
Καινῆς Διαθήκης, Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ, καὶ μέ τῆ
γέννησή σου τὰ ἔθιμα τῶν παλαιῶν θυσιῶν
ἀποκλείσθησαν καὶ καταργήθηκαν, καὶ ὁ νέος λαός (ὁ
χριστιανικός) ψάλλει καὶ ὑπερψώνει τό Χριστό στους
αἰῶνες.

Ὡς ὠραῖα ἄνθη, πού τὰ ἔπλεξε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
σοῦ προσφέρουμε σήμερα, Πρόδρομε, τό στεφάνι τῶν
ἐγκωμίων, καὶ εὐχαρίστως κραυγάζουμε στό Χριστό
πού δίνει τό στεφάνι. Τόν Κύριο ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Ὁ προηγούμενος δεσμὸς τῆς ἀφωνίας λύθηκε,
Παρθένε, μέ τὴν ἐγκυμοσύνη σου, καὶ ἀνοίχθηκαν
ἀμέσως σέ δοξολογία τοῦ Υἱοῦ σου, τὰ χεῖλη, αὐτῶν
πού σέ ποθοῦν καὶ φωνάζουν σ' αὐτόν· Τὸν Κύριο
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς
αἰῶνες.

Τιμωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40).

Ὡιδή Θ'. Πρῶτος.

Τό ἀνέκφραστο Μυστήριο τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ
πραγματοποιεῖται φανερά σ' ἐσένα, Παρθένε
ἀμόλυντη· διότι ὁ Θεός πῆρε σῶμα ἀπὸ σένα ἀπὸ

εὐσπλαχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον
μεγαλύνομεν».

Ἴδου φωνὴ πρόδρομος ταῖς στερινεύουσαις,
καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν
Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ᾧ
πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ,
ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν
Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν,
τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.
Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ
λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν
δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα
σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Δεύτερος.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι,
σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα
σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ
Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ
βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῶα φωνὴ
ἐβεβαίωσεν.

Ὅμβρος νοητός, ἀνίκμου νεφέλης δέ,
ῥαγεῖς ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ
τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ
παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων,
φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς
πληθυνούσης τῆς χάριτος.

εὐσπλαχνία· γι' αὐτὸ ὡς Θεοτόκο σέ μεγαλύνουμε.

Νά, εἶναι παροῦσα φωνὴ προδρομική γιὰ τίς
στεῖρες καὶ ἔρημες καρδιές καὶ ψάλλει· Ἐτοιμάστε τὸ
δρόμο τοῦ Χριστοῦ τώρα, διότι ἔρχεται μέ δόξα· στόν
ὁποῖο ὑπακούοντας τόν μεγαλύνουμε.

Ὅπως παλαιά μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύμα-
τος κήρυξες, Πρόδρομε, τόν Υἱό ἀμνό τοῦ Θεοῦ πού
σηκώνει τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, ζήτησε γιὰ τό ποι-
μνιό σου τή συγχώρηση τῶν πταισμάτων.

Θεοτοκίο.

Ἐσύ πού δεσπόζεις (κυριαρχεῖς) σέ ὅλα τά δημι-
ουργήματα, δώρισε στό λαό σου τά τρόπαια (τά
μνημεῖα) τῆς νίκης ὑποτάσσοντας τόν ἐχθρό (τό διά-
βολο) στήν Ἐκκλησία, γιὰ νά σέ μεγαλύνουμε ὡς Θεο-
τόκο.

Δεύτερος.

Σήμερα ἀρχίζουν νά ἀνοίγουν οἱ πύλες τοῦ θεϊκοῦ
φωτός, καί προμηνύεται ὅτι τά ταμεῖα τοῦ σκότους (ὁ
ἄδης) κλείνονται· διότι ἀφοῦ ἦλθε στό φῶς τῆς ζωῆς ὁ
κήρυκας καὶ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, τά διακήρυξε, καί
τά βεβαίωσε μέ τή φωνή τοῦ πατέρα του.

Ὡς βροχή πνευματική ἀλλά ἀπό ἄνυδρη (στεγνή)
νεφέλη, ἀφοῦ προῆλθε ὁ Πρόδρομος, κήρυξε σέ ὅλους,
ὅτι ἔρχεται τό ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ τῆς εἰρήνης γιὰ τήν
ἀνακαίνιση τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων μέ τή χάρη τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία χάρη αὐξάνει (πολλαπλα-
σιάζει) τοὺς καρποὺς.

<p>Ὡσπερ οὐρανός, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὠραῖζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειπτόνων ὡς πρόξενον.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἦδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἐορτάζει.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε, μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.</p>		<p>Ὡς οὐρανός σήμερα ἡ Ἐκκλησία λαμπρύνεται καὶ ἐξωραῖζεται σάν μέ ἄστρα μέ τίς θεϊκές χάρες τοῦ Προδρόμου, καὶ ἐγκωμιάζει τὴ γέννησή του, δοξάζον τας καὶ ὑμνώντας τὸν Κύριο ὡς πρόξενον (αἴτιο) ὅλων τῶν ἀνώτερων δωρεῶν.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Ἀφοῦ ὁ Κύριος ἀνέβλυσε ὡς νερό τῆς ζωῆς ἀπὸ σένα, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ἔπλυνε καὶ ἀγίασε ἐμᾶς, πού τὸν δεχθήκαμε μέ πίστη, καὶ μᾶς ἀνέδειξε κληρονόμους τῆς Βασιλείας του, πού ἀνυμνοῦμε τὴ δική του ἀγαθότητα, καὶ μεγαλύνουμε θερμά μέ πόθο ἐσένα.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Σήμερα ἡ χαρμόσυνη γέννηση τοῦ Προδρόμου διαλύει τὴ σκυθρωπότητα τῆς ἀφωνίας τοῦ πατέρα καὶ τὴ στεριότητα τῆς μητέρας· κπρομηνύει τὴ μελλοντικὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση· γι' αὐτό καὶ ὅλη ἡ κτίση τὴν ἐορτάζει μέ φαιδρότητα (μέ χαρὰ).</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Οἱ Προφῆτες τὸν προανακήρυξαν, οἱ Ἀπόστολοι τὸν δίδαξαν, καὶ οἱ Μάρτυρες μέ θεϊκό φρόνημα ὁμολόγησαν περίτρανα τὸν Υἱό σου, Θεοτόκε πάναγνη, Θεό τῶν ὅλων· Μαζί μέ αὐτούς σέ μεγαλύνουμε ἐμεῖς πού λυτρωθήκαμε διὰ μέσου σοῦ ἀπὸ τὴν παλαιὰ καταδίκη.</p>
--	--	--

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).

Τροπάρια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνυσιν. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στείρωσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρῦξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῆ φωνῆ· καὶ τῆ τεκούση λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνῆν· Ὡ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43).

Τροπάρια.

Ὡ στό παράδοξο θαῦμα! ὡς ἀγγελιοφόρος τοῦ Θεοῦ Λόγου, πού προηγείται, ὁ Ἰωάννης σήμερα βιάζεται νά γεννηθεῖ ἀπὸ γηραλέα μητέρα· τῆ γλῶσσα τοῦ πατέρα πού δέθηκε, μέ τῆ γέννησή του περίτρανα τὴν ἀναδεικνύει ὀμιλητικώτατη. Ὡ στήν ἀνέκφραστη στοργικὴ φροντίδα σου, Κύριε! διὰ τῆς ὁποίας, Χριστέ, σῶσε τίς ψυχές μας ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ στό παράδοξο θαῦμα! Ὁ ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς γεννημένους ἀπὸ γυναῖκες καὶ ἀπὸ τοὺς Προφῆτες λύνει τὸ πρόβλημα τῆς μητρικῆς στειρότητας, αὐτός πού ἦλθε μέ τὸ πνεῦμα καὶ τῆ δύναμη τοῦ Προφήτη Ἡλία, γιὰ νά ἐτοιμάσει τὸ δρόμο τοῦ Κυρίου. Ὡ στήν ἀνέκφραστη φιλανθρωπία σου, Κύριε! διὰ τῆς ὁποίας, Χριστέ, σῶσε τίς ψυχές μας ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ στό παράδοξο θαῦμα! Αὐτός πού κήρυξε ἐκ τῶν προτέρων τὴν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ γιὰ χάρη τῶν ἀνθρώπων, ἀναδεικνύεται ἐπάνω ἀπὸ ὅλους μέ τῆ φωνή του· καὶ λύνει τὴ στειρότητα γιὰ χάρη τῆς μητέρας του, καὶ (λύνει) τῆ φωνῆ τοῦ Ζαχαρία. Ὡ στὰ μέγαλα σου θαυμάσια, Κύριε! διὰ τῶν ὁποίων, Χριστέ, σῶσε αὐτοὺς πού τιμοῦν τὸν μεγάλο σου Πρόδρομο..

Ὡ στό παράδοξο θαῦμα! Ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος ἀναδεικνύεται ἐπάνω ἀπὸ τοὺς γεννημένους ἀπὸ γυναῖκες, καὶ ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς Προφῆτες, καὶ προάγγελος τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, αὐτός πού

<p>προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ μητρός. Ὡ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στείρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθειαν πιστοῖς διάβασιν.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. Τοῦ Προδρόμου.</p> <p>Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται</p>		<p>σκίρτησε προκαταβολικά στήν κοιλιά τῆς μητέρας του. Ὡ στίς μέγιστες δωρεές σου, φιλάνθρωπε! διὰ τῶν ὁποίων, Χριστέ, σῶσε τίς ψυχές μας ὡς παντοδύναμος.</p> <p>Δόξα</p> <p>Ὡς ἀστέρι ἀνώτερο ἀπὸ τὰ ἀστέρια ὁ Πρόδρομος, γεννιέται σήμερα ἐπάνω στή γῆ, ὁ Ἰωάννης ὁ ἀγαπητός στό Θεό, καί φανερώνει τὴν αὐγή τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀνατολή ἐξ ὕψους, γιά νά γίνει εὐθύς ὁ δρόμος γιά τούς πιστούς.</p> <p>Καὶ νῦν.... Θεοτοκίό.</p> <p>Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ ἀληθινή κληματαριά, πού βλάστησες τόν καρπό τῆς ζωῆς, ἐσένα ἱκετεύουμε, πρέσβευε, Κυρία, μαζί μέ τόν Πρόδρομο καί ὅλους τούς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. Τοῦ Προδρόμου.</p> <p>Προφήτη καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, δέν μποροῦμε νά σέ ἐγκωμιάσουμε ἐπάξια, ἐμεῖς πού σέ τιμοῦμε μέ πόθο· Διότι ἡ στείρωση αὐτῆς πού σ' ἐγέννησε καί ἡ ἀδυναμία ὁμιλίας τοῦ πα-</p>
---	--	--

τῆ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσπατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους. (ΙΓ'. 11-ΙΔ'. 4).

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Αποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῆ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν

τέρα σου λύθηκαν μετὰ τὴν ἔνδοξον καὶ σεπτὴν σου γεννήσιν, καὶ στὸν κόσμον κηρύττεται ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· Τρέξε γρήγορα γιά νά πρεσβεύσεις, καὶ σπεῦσε νά ἰκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους. (ΙΓ'. 11-ΙΔ'. 4).

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἢ ἡμέρα τῆς σωτηρίας παρά ὅταν πιστέψαμε στό Χριστό. Ἡ νύχτα προχώρησε καὶ ἡ ἡμέρα πλησίασε. Ἄς ἀποθέσουμε λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους (τῆς ἀμαρτίας) καὶ ἄς ντυθοῦμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός (τῆς ἀρετῆς). Ἄς πορευθοῦμε μέ εὐπρέπεια, ὅπως κατὰ τὴν ἡμέρα, ὄχι μέ ἄσεμνα φαγοπότια καὶ μέθες, ὄχι μέ αἰσχροτήτες καὶ ἀσέλγειες (ἠθικές παρεκτροπές), ὄχι μέ φιλονικίες καὶ ζηλοτυπίες, ἀλλὰ ντυθῆτε τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, καὶ μὴ φροντίζετε γιά τὴ σάρκα ἰκανοποιώντας τίς παράνομες ἐπιθυμίες· Καὶ νά δέχεσθε, αὐτόν πού εἶναι ἀδύνατος στήν πίστη χωρὶς νά κρίνετε τίς ἰδέες του. Ἄλλος βέβαια πιστεύει ὅτι πρέπει νά τρώγει τὰ πάντα, ἐνῶ ὁ ἀσθενῆς στήν πίστη τρώγει λαχανικά. Αὐτός

προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στηῆσαι αὐτόν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Λουκᾶν. (Α'.1-25, 57-68, 76, 80)..

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κάμοι παρηκολουθηκῶτι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἕναντι

πού τρώγει, ἄς μὴν περιφρονεῖ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καὶ αὐτὸς πού δέν τρώγει, ἄς μὴν κρίνει αὐτόν πού τρώγει· διότι ὁ Θεὸς τὸν πῆρε κοντὰ του κι αὐτόν. Ποιὸς εἶσαι ἐσύ πού κρίνεις τὸν ξένο ὑπηρέτη; γιὰ τὸν δικό του Κύριο στέκεται ὄρθιος ἢ πέφτει; ὅμως θὰ σταθεῖ ὄρθιος· Διότι ὁ Θεὸς ἔχει τὴ δύναμη νὰ τὸν κρατήσῃ ὄρθιο.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Λουκᾶν. (Α'.1-25, 57-68, 76, 80)..

Ἐπειδὴ ὡς γνωστόν πολλοὶ ἐπιχείρισαν νὰ συντάξουν διήγησι, γιὰ τὰ γεγονότα καὶ τίς διδασκαλίες πού μᾶς ἔγιναν γνωστά, ὅπως μᾶς δίδαξαν, αὐτοὶ πού ἐξ ἀρχῆς εἶδαν μέ τὰ μάτια τους καὶ ἔγιναν ὑπηρέτες τοῦ κηρύγματος, φάνηκε καλὸ σ' ἐμένα, πού παρακολούθησα μέ προσοχὴ καὶ ἀκρίβεια ὅλα, νὰ σοῦ τὰ γράψω μέ τὴ σειρά, ἐκλαμπρότατε (ἐξοχώτατε) Θεόφιλε, γιὰ νὰ γνωρίσεις καλά τὴν ἀκρίβεια τῶν λόγων καὶ τῶν πραγμάτων, γιὰ τὰ ὅποια διδάχθηκες. Ἐξησε κατὰ τίς ἡμέρες τοῦ Ἡρώδη, τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἰουδαίας, κάποιος ἱερέας μέ τὸ ὄνομα Ζαχαρίας καταγόμενος ἀπὸ τὴν ἱερατικὴ τάξη τοῦ Ἀβιά, καὶ ἡ γυναῖκα του καταγόταν ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομά της ἦταν Ἐλισάβετ. Καὶ ἦταν καὶ οἱ δύο ἐνάρετοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ζώντας ἀμεμπτοὶ σύμφωνα μέ τίς ἐντολές καὶ τὰ παραγγέλματα τοῦ Κυρίου. Καὶ δέν εἶχαν παιδί, διότι ἡ Ἐλισάβετ ἦταν στείρα, καὶ ἦταν καὶ οἱ δύο προχωρημένοι στὴν ἡλικία. Καὶ συνέβη τό ἐξῆς, ἐνῶ ὁ Ζαχαρίας ἐκτελοῦσε τὴν ἱερατικὴ του διακονία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τὴ τάξη τῆς ἱερατικῆς πατριᾶς

τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε
 τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
 Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
 προσευχόμενον ἔξω τῆ ὥρα τοῦ
 θυμιάματος. Ὁφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου
 ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
 θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ
 φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν
 ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι
 εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου
 Ἐλισάβητ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ
 ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ
 χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ
 Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη, καὶ
 Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ
 αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
 πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι
 καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν
 φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν
 κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς
 τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ
 γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου
 προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ
 ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι
 Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ
 ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ

πού ἀνῆκε, ἔπεσε σ' αὐτόν ὁ κληρὸς, νά προσφέρει θυ-
 μιάμα μπαίνοντας στό ναό τοῦ Κυρίου· καὶ ὅλο τό
 πλῆθος τοῦ λαοῦ προσευχόταν ἔξω κατὰ τὴν ὥρα τοῦ
 θυμιάματος. Καὶ τοῦ ἐμφανίσθηκε Ἄγγελος Κυρίου,
 πού στεκόταν στά δεξιά τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιά-
 ματος. Καὶ ταράχθηκε ὁ Ζαχαρίας μόλις τὸν εἶδε, καὶ
 φόβος ἔπεσε ἐπάνω του. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Ἄγγελος· Μὴ
 φοβᾶσαι, Ζαχαρία· διότι εἰσακούσθηκε ἡ δέησή σου,
 καὶ ἡ γυναῖκα σου ἡ Ἐλισάβητ θά σοῦ γεννήσει υἱό, καὶ
 θά τόν ὀνομάσεις Ἰωάννη· κθά εἶναι γιά σένα χαρὰ καὶ
 ἀγαλλίαση, καὶ πολλοὶ θά χαροῦν μέ τῇ γέννησή του.
 Διότι θά εἶναι μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ δέν θά
 πιεῖ κρασί καὶ σίκερα (μεθυστικό ποτό) καὶ θά γεμίσει
 μέ Πνεῦμα Ἅγιο ἤδη ἀπό τὴν κοιλία τῆς μητέρας του,
 καὶ πολλοὺς ἀπό τοὺς Ἰσραηλίτες θά ἐπαναφέρει στόν
 Κύριο τό Θεό τους. Καὶ αὐτὸς θά προηγηθεῖ μπροστά
 ἀπ' αὐτόν μέ τό πνεῦμα καὶ τὴ δύναμη τοῦ Ἡλία, γιά
 νά ἐπαναφέρει τίς σχέσεις τῶν πατέρων μέ τά παιδιά
 τους, οἱ ὁποῖες διασαλεύθηκαν, καὶ τοὺς δύστροπους
 νά τοὺς φέρει σέ φρονήματα δικαίων, γιά νά ἐτοιμάσει
 γιά τὸν Κύριο λαό προκατασκευασμένον. Καὶ εἶπε ὁ
 Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελο· Μέ ποιό σημεῖο θά
 βεβαιωθῶ γι' αὐτό; διότι ἐγὼ εἶμαι γέροντας καὶ ἡ γυ-
 ναῖκα μου προχωρημένη στήν ἡλικία της. Καὶ
 ἀποκρίθηκε ὁ Ἄγγελος καὶ τοῦ εἶπε· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γα-
 βριήλ, πού παραστέκομαι μπροστά σὸ Θεό· καὶ στάλ-
 θηκα νά μιλήσω σ' ἐσένα, καὶ νά σοῦ φέρω αὐτό τό
 χαρμόσυνο μήνυμα· Καὶ νά, θά παραμείνεις σιωπηλός,
 καὶ δέν θά μπορεῖς νά μιλήσεις μέχρι τὴν ἡμέρα πού

εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἥς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ. Καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας

θά γίνουν αὐτά, γιατί δὲν πίστεψες στὰ λόγια μου, πού θά ἐκπληρωθοῦν στὸν καιρὸ τους. Καὶ ὁ λαὸς περιέμενε τὸ Ζαχαρία, καὶ ἀποροῦσαν πού καθυστεροῦσε αὐτὸς μέσα στοῦ ναό. Καὶ ὅταν βγήκε δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσει σ' αὐτούς, καὶ κατάλαβαν ὅτι εἶδε ὄραμα μέσα στοῦ Ναό. Καὶ αὐτὸς ἔκανε νεύματα πρὸς αὐτούς καὶ παρέμενε κωφός. Καὶ ὅταν συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες τῆς ἱερατικῆς του ὑπηρεσίας, ἔφυγε στοῦ σπίτι του. Καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὲς τὶς ἡμέρες συνέλαβε ἡ Ἐλισάβετ ἡ γυναῖκα του, καὶ ἔκρυβε τὴν κατάστασή της ἐπὶ πέντε μῆνες λέγοντας, ὅτι ἔτσι μοῦ ἔκανε ὁ Κύριος κατὰ τὶς ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες ἔρριξε σπλαχνικὸ βλέμμα, νὰ ἀφαιρέσει (ἀπό μένα) τὴ ντροπὴ τῆς ἀτεκνίας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γιὰ τὴν Ἐλισάβετ συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, γιὰ νὰ γεννήσει, κι ἐγέννησε υἱό. Καὶ ἄκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἔδειξε μέγα ἔλεος σ' αὐτήν ὁ Κύριος καὶ χαίρονταν μαζί της. Καὶ συνέβη τὸ ἕξις· κατὰ τὴν ὀγδόη ἡμέρα ἦλθαν, γιὰ νὰ κάνουν τὴν περιτομὴ τοῦ παιδιοῦ, καὶ τὸ ὀνόμαζαν μέ τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του Ζαχαρία. Καὶ ἀποκρίθηκε ἡ μήτέρα του καὶ εἶπε· Ὁχι, ἀλλὰ θά ὀνομασθεῖ Ἰωάννης. Καὶ τῆς εἶπαν ὅτι κανένας δὲν ὑπάρχει στὴ συγγενείᾳ σου πού ὀνομάζεται μέ τὸ ὄνομα αὐτό· Καὶ ἔκαναν νοήματα στοῦ πατέρα του, γιὰ τὸ πῶς θέλει νὰ ὀνομασθεῖ τὸ παιδί. Καὶ ἀφοῦ ζήτησε μικρὴ πινακίδα ἔγραψε λέγοντας· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του· καὶ θαύμασαν ὅλοι. Καὶ ἀνοίχθηκε (ἐλευθερώθηκε) τὸ στόμα του ἀμέσως καὶ ἡ γλῶσσα του, καὶ ὁμιλοῦσε εὐλογώντας τὸ Θεό. Καὶ ἔπεσε φόβος (θαυμασμός) σέ

<p>πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες.</p> <p>Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου καὶ προεφήτευσεν λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.</p>		<p>ὅλους πού κατοικοῦσαν γύρω τους, καὶ σέ ὅλη τήν ὄρεινὴ περιοχή τῆς Ἰουδαίας συζητοῦνταν ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια (τὰ γεγονότα), καὶ ὅλοι ὅσοι τὰ ἄκουσαν τὰ ἔβαλαν στήν καρδιά τους λέγοντας· Τί θά γίνει ἄραγε τὸ παιδί αὐτό; καὶ τὸ προστατευτικὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί του. Καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ πατέρας του γέμισε ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ προφήτευσεν λέγοντας· Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπισκέφθηκε καὶ ἔφερε λύτρωση στό λαό του. καὶ ἐσύ παιδί μου, θά ὀνομασθεῖς Προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θά προπορευθεῖς μπροστά ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου, γιὰ νά ἐτοιμάσεις τίς ὁδοὺς του. Τὸ δὲ παιδί μεγάλωνε καὶ ἐδυνάμωνε πνευματικά, καὶ ἔμενε σὲς ἐρήμους μέχρι τὴν ἡμέρα πού θά φανερωνόταν καὶ θά ἀναδεικνυόταν στό λαό τοῦ Ἰσραὴλ.</p>
---	--	--